

пуснете още сега къщата ми, да ви не гледат очите ми!

Деброжелателката скокна.

— Така ли! Така ли оценявате моето добро дело! Да знаех, нямаше да ви престъпя прага... Но сега, понеже ме предизвиквате, аз ще ви кажа всичко. Къде ви е Мичето от двадесет деня, а? На курорт ли е, а? На курорт ли е? Вие разправяте, че е на курорт у нейна приятелка в провинцията. Сама не знаете, къде е. Пък аз знам и ще ви кажа! Знаят го всички: Мичето е в Майчин-дом. На хубав курорт е Мичето!

Отведнаж майката на Мичето падна на колене.

— Сестро, мълчи, мълчи, мълчи, моля ти се. Ни дума. Не ни погубвай! Лошо е модерното време... Да мълчим, да таим, да покриваме. Това ни е задачата на нас по-възрастните.

И тя почна през сълзи да я дърпа за дрехата, да моли, да плаче и да повтаря:

— Сестро, мълчете, мълчете, запазете ни честта... Честта ни запазете!